

αὐτοῦ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχει π ά χ ο ς, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἴῃ. Πρβλ. παχύς.

παχύς 1. Χονδρός, fat, Διογένης 6.20-21 ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν) ὅπισθεν τείνει τοῦ μηροῦ καὶ ἐκφαίνεται π α χ ε ῖ α· ἑτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ μικρὸν ἤττον π α χ ε ῖ α ἐκείνης **2** (συνών. πυκνός, ἀντίθ. ἀραιός, μανός). Πυκνός, thick, Πυθαγόρειοι 1a (DK I 449,22) καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἀέρα ψυχρὸν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν π α χ ὺ ν αἰθέρα Διογένης 6.48 τὸ δ' αἷμα τὸ μὲν π α χ ὺ τ α τ ο ν ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνε-ται ὑπερβάλλον δὲ εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτὸν καὶ θερμὸν καὶ ἀφροῶδες γίνεται. Πρβλ. πάχος.

πέδαι. Δεσμά, fetters, Παρμενίδης 8.14 Δίκη χαλάσασα πέ-δ η σ ι ν .

πεδᾶν. Δένω/ἀναγκάζω, bind/constrain, Παρμενίδης 8.37 ἐπεὶ τό γε Μοῖρ' ἐ π έ δ η σ ε ν οἶκον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι 10.6 εἰδήσεις δὲ καὶ σφαιρὸν ἀμφὶς ἔχοντα ἐνθεν [μὲν γὰρ] ἔφυ τε καὶ ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐ π έ δ η σ ε ν Ἀνάγκη πείρατ' ἔχειν ἄστρον.

πείθειν. Πείθω, persuade, Παρμενίδης 1.16 τὴν δὴ παρφα-μεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν π ε ῖ σ α ν ἐπιφραδέως Ἀρ-χύτας 3.14 π ε ῖ σ α ς ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν. || **πείθεσθαι 1.** Ὑπακούω, obey, Ἡράκλειτος 33 νόμος καὶ βουλῇ π ε ῖ θ ε-σ θ α ι ἐνὸς Δημόκριτος 248 ὁ νόμος ... τοῖσι γὰρ π ε ι θ ο μ έ-μ έ ν ο ι σ ι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται **2.** Πείθομαι, be persua- ded, Ἡράκλειτος 104 δήμων αἰδοῖσι π ε ῖ θ ο ν τ α ι Ἐμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸ μόνον π ε ι σ θ έ ν τ ε ς. || Παρμενίδης 8.39 ὅσσα βρο-τοὶ κατέθεντο π ε π ο ι θ ό τ ε ς εἶναι ἀληθῇ.

πειθώ. Πειθώ, persuasion, Ἐμπεδοκλῆς 133.3 π ε ι θ ο ὤ ς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει Δημόκριτος 51 ἰσχυρό-τερος ἐς π ε ι θ ὶ λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ 181 κρείσσοων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγον π ε ι θ ο ῖ ἤπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ. λάθρῃ μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμον, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον π ε ι θ ο ῖ οὐκ εἰκὸς